

Sted i Storebelt, hvor der drives Garnfiskeri, er iagttaget som almindelig Regel, at den Ene ikke maa sætte sine Garn nærmere ved en Andens end en Kabellængde, hvilket er 120 Favne. Jeg anseer det imidlertid for et Spørgsmaal, om de i § 4 nævnte 100 Favne ville være tilstrækkelige, og om dernæst den samme Bestyttelse ikke ogsaa burde heds Andres iforveien anbragte løse Redstaber — der staaer jo i § 4 kun „faste“ Redstaber; de løse Redstaber vilde jo let kunne gjøres synlige ved Anbringelsen af Kup eller Bagere. — Lovforslagets § 6 begynder med: „3 de Bunde, i hvilke Netten til at fiske o. s. v.“ Her maa der jo navnlig være tænkt paa Fjorde, Bugter og Sunde, hvor Netten ikke tilkommer Enkelte, men som dog ifølge deres Afgrænsning heller ikke kunne henregnes til det aabne Hav, hvor Alle have Ret til at fiske. Jeg troer, at Bestemmelsen i denne Paragraph, hvorved det overlades til de tilgrændsende Communes Bestyrelser at træffe nærmere Bestemmelser og Forrifter om Fiskeriets Udøvelse, kan være ganske hensigtsmæssig, men, hvis man vilde gaae ind paa, hvad jeg før omtalte, at Fiskeriet i saadanne Fjorde skulde være Statens, forsaavidt der ikke bestod en særlig Ret iforveien for Andre, vilde Bestemmelsen i § 6 dog muligt være mindre nødvendig, idet det da altid vilde staae til Staten, naar den afsluttede Contracter med de Private om Fiskeriet, nærmere at træffe de i saa Henseende fornødne Bestemmelser. — At ifølge Lovforslagets § 7 Udøvelsen af Fiskeriet i de der nævnte Bunde skal kunne begrænses og bestemmes nærmere ved Regulativer, maa jeg ogsaa ansee for gavnligt ligeoverfor Enkeltes mulige Misbrug og mere hensynsløse Udøvelse af Fiskeriet. I Lovforslagets §§ 8—10 er der jo fastsat nærmere Regler for disse Regulativers Tilvebringelse, hvorefter det skal være Landvæsenscommissionerne, som, naar idetmindste $\frac{1}{3}$ eller i alt Fald 20 af de til Fiskeri i et Fiskevand Berettigede forlange det, skulle fastsætte de nærmere Regler i saa Henseende. Jeg troer, at det i det Hele taget er en ganske fornuftig og heldig Wei, som man er slaaget ind paa ved at anordne sige Regulativer, og at der ved dem ogsaa vil kunne udrettes en Deel til Bestyttelse for Fi-

fiskeriet. Efter Lovforslaget ville disse Regulativer imidlertid jo kun kunne faae Anvendelse paa de i §§ 5 og 6 nævnte Bunde, medens der ikke vil komme til at gjælde saadanne Regulativer for det egentlige Havfiskeri, og jeg anseer det dog for et Spørgsmaal, om der ikke ogsaa med Hensyn til det egentlige Havfiskeri burde træffes nogle nærmere betryggende Bestemmelser, i hvilken Henseende jeg, blot for at anføre nogle Exempler, skal nævne Bestemmelser om Maasternes Størrelse af Hensyn til Fiskeenglen. Ligeledes var det maastee tænkeligt, at der ad diplomastisk Wei kunde gjøres endeel for at ordne Fiskeriet her i Sundet med vort Naboland Sverrig. — Grunden til Bestemmelsen i Lovforslagets § 12 om at give Rax og Drret en Helligdag synes jeg ikke er tilstrækkeligt oplyst i Motiverne, og navnlig forekommer det mig, at det ikke er ganske klart, om Forholdene i Norge, hvor en lignende Bestemmelse skal findes, i saa Henseende ere stemmende med vore. Dersom Meningen med § 12 blot er den, som er udtalt i Motiverne, at man vil træffe betryggende Bestemmelser imod, at det i Paragraphen nævnte Fiskeri skal kunne monopoliseres paa en for det Almene skadelig Maade, og at man vil søge at frede om de omtalte Fisk i de paa-gjældende Bunde, for at disse Bunde kunne vedblive at være forsynede med saadanne Fisk, saa troer jeg, at Bestemmelsen ikke er tilstrækkelig. Der maatte da ogsaa træffes en Bestemmelse om, at Lovseierne og de Fiskeriberechtigede overfor de Steder, hvor Rax- eller Drretgaardene ere anbragte, ikke paa anden Maade maatte fange de Fisk, som man saaledes vil frede om; thi ellers forekommer det mig, at man blot opnaaer at give Enkelte en Brug eller en Fordeel paa andre enkelte Berettigedes Bekostning, men derimod ikke udretter Noget i det Almenes Interesse. Jeg skal iøvrigt ikke gaae videre ind paa Detailbestemmelserne i Lovforslaget, selv om der ogsaa var flere Bemærkninger med Hensyn til dem, som jeg kunde have at fremsøre. Jeg har nu tilladt mig at udhæve de vigtigste Punkter og dem, som ligge mig meest paa Sinde, og, dersom jeg herved har været noget for vidtløftig, saa haaber jeg paa det høie Things Undskyldning; men jeg kan